XIII-ik évfolyam. 21-ik szám. Kőszeg, 1893. május 20-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnap.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr
Nyilttér sora 20 kr. — Hirdetések nagyság szerint.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Wittinger Antal.

Előfizetési pénzek és reclamátiok az ideiglenes kiadótárshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz intézendők.

Szomszédék és mi.

Szombathely, hiába, csak szerencsés egy város. A semmiből fejlödött várossá, lett idővel megyei és püspöki székhelyé. Geografiai fekvésénél emelkedhetett ilyen polczra, hanem a miben azóta részesitik, azt jóformán csak szerencséjének köszönheti. Dicsekedhetik a felsőbbség dédelgetésével, melylyel, mint az elkényesztetett gyermeket elhalmozzák. Ha igényei, kivánságai vannak: azokat nyomban teljesitik; ha hallgat, és a mellett egy kicsit durczáskodik: keresik a kedvét. Csak ugy uszik Szombathely a sok jóban és hasznosban, a mely élettentartásához szükséges. Egyre várja és kapja a különböző jó falatokat, melyekkel életerejét növeszthetí . . .

Ugy kell neki! Jól esik a szivének! De vannak is ám emberei, kicsinyek és nagyok, a kik tolják a szekerét; a kik mennek, kérnek és nem nyugosznak, a mig csak fáradságuk eredményét nem látják; nem tágitanak, a mig csak Szombathely egy ujabb jövödelmi forrással nem gazdagabb. Most már kormánypárti országos képviselővel sem kell birnia, a ki latba vesse az ő tekintélyét a sok mindennek a kieszközlésénél; megy az anélkül is és talán jobban, mint valaha. Az ujabb vivmányok közé számitják most megint a gyalogsági kaszárját és a dohánygyárt. Hogy kinek, minek köszönhetik szomszédék ez ujabb kedvezményeket, azt ezuttal nem kutatjuk, hanem csak konstatáljuk, hogy Szombathely mindent megkap, a mit csak szeme, szája megkiván. És mit nyer Kőszeg, Körmend, Sárvár, s a többi megyei város? Semmit sem! Az ő dolguk, hogy miként küzdenek meg az élettel; ezek sorsa — vigasztalásképen legyen mondva — az Isten kezében van. Különösen szegény városunk szorul a jó Isten segitségére, mert ezzel hiszen nem törödik senki sem, ennek boldogulását senki sem mozditja elő, nem látják a pangást, egyben-másban a hanyatlást, a rák módjára való haladást; nem érzik szükségét, hogy karon ragadnák ezt a „kies fekvésü“ helyet, mikor szemmel láthatólag roskadozik; nem nyujtanának egy kis tápat a „szabad királyi város“-nak, hogy kiéhezett testét életképessé tegyék. Minek; megélünk mi a jég hátán is és ha ott valamiképen megfagynánk, akkor? . . . nos, akkor *voltunk*. A mulandóság fátyolát boritja majd ránk a történelem, melyben több-kevesebb hűséggel följegyzik, hogy gyáván rogyott le e fészek, melynek fiai erőtlenek voltak és nem tudtak megküzdeni a sorssal. Aláhanyatlik mint Róma — talán szabad a hasonlatot használnunk és nem veszi azt még ellenségünk sem nagyzásnak — mely ugyan nagyobb és több volt Kőszegnél, de az enyészetben ennek sorsosa lehet.

Ne adja Isten, de ugy lehet, hogy ki sem emel szót többé mellettünk, ki sem siet segitségünkre és mi gyengeségünkben elveszünk.

Elmerülünk, megsemmisülünk.

Elveszünk, mint a tengeri habarcs, melyről a régiek azt állitják, hogy rossz szokásai miatt utoljára annyira ellankad és kimerül, miszerint uszásra és élelemkeresésre alkalmatlanná válván, a kinzó éhségtől saját tagjait rágja, mig végre a kis halacskák, rákok megrohanják és fölemésztik. . . . *Quia nec calidus, nec frigidus es, sed tepidus, evomam te ex ore meo.*

Mohlepte omladványok gyászolnak majd az erdőboritotta hegység aljában. Ezek hirdetik majd fekvőhelyét a kőfalakkal keritett városnak, melyen egykor, mint tengerhullámok a köszirten, a felbőszült ozman haragja tehetetlenül megtört. Harasztos dombok, összedölt téglafalak maradványival fognak emelkedni a Gyöngyös vigan folydogáló vize mellett, kigyók fészkelni a dülédek árnyában. Ez lesz sorsa annak a helynek, melyet oly közönynyel néznek, melyről mindenki megfeledkezik; melynek önfia sem kel ki tétlenségéből, hogy ősi fészkét megvédje az elmerüléstől, a megsemmisüléstől. . . .

De megálljunk! Egy mentő-gondolat vilian át agyunkon! Legfőbb urunk és királyunk eljön ide Kőszegre sok fejedelmi vendéggel és főbb államhivatalnokkal, kiket mi tőlünk telhető pompával, lelkesedéssel fogunk fogadni. Megkérdezi talán az atyai jó indulatu gondos király kőszegi alatvalóitól: „*hogy vagytok, mint vagytok?*“ Vagy ha nem is kérdezné, hisz sok az ő gondja és nem terjedhet ki mindenki- és mindenre figyelme, nyitva lesz előttünk a reáliskolai trónterem; elmehetnek oda a népszószólók és eléje terjeszthetik a királyi felségnek a mi bajunkat, hódolatteljes kérelmünket. A király segithet rajtunk; a királynak egy szava elég ehhez. Tőlünk függ, hogy megtudja kivánságunkat, ő tőle, a jóságos fejedelemtől, hogy segitve legyen rajtunk. Most, vagy soha!

Fölhivás

az ország gazdaközönségéhez, erdőbirtokosaihoz és erdészeihez.

A magyar állam megalapitásának ezredik évfordulóját készül 1896-ban megünnepelni a nemzet.

Hogy ez ünnep minél méltóbb legyen, elhatározta a törvényhozás, hogy annak egyik részleteként az ország fővárosában országos kiállitás rendeztessék, mely bemutatandja nemzeti kulturánk fejlödését a multban s állását a jelenben.

Ő cs. és Apostoli királyi Felsége, legkegyelmesebb Urunk és Királyunk, ezen országos kiállitás védnökségét legkegyelmesebben elfogadni méltóztatott.

A kereskedelemügyi miniszter úr. kire az 1892. évi II-ik törv.-czikk e kiállitásnak az illetékes minisz-

TÁRCZA.

Otthon.

A robogó vonat gyorsan halad tova, s nekem mégis úgy tünik föl, mintha ólomlábakon járna. Üde, tavaszi levegőt hajt be az enyhe szellő a kupé nyitott ablakán. Fölkelek ülőhelyemről s az ablakhoz megyek. Szemeim előtt gyors egymásutánban tünnek föl a természet változatos és remek képei.

A távolban kisded falucskák láthatók, kimagasló templomtornyaikkal; közelebb majorok, gazdasági épületek vannak; egyik oldalon kopár hegycsúcson épült sziklavár nyujtogatja ég felé düledező romjait, mig a másikon zöldelő fenyves int hivogatólag felénk; vonatunk majd a magasba törekszik, majd feneketlen mélységek fölött, recsegő hidakon halad át, kellemessé, de egyuttal ijesztővé is téve az utazást; itt egy nyáj legelészik csendesen a füvön; amott a zöld gyepen vidám gyermeksereg játszadozik; a dombtetőn szőlőmunkások mivelik a nektárt adó földet; lenn a völgyben pedig szorgalmasan munkálkodik a szántó-vető gazda, hallgatva a magasban röpködő pacsirta kedves dalát; mindenütt élet, vidámság, munkakedv látható. Máskor egy-egy ilyen kép is elég volt arra, hogy órákig elmerengjek rajta, képzeletemben kiegészitsem azt; most egymásután tünnek el a szebbnél-szebb képek, s én észre se veszem őket. Kibámulok az ablakon, mereven tekintek a távolba, de gondolataim messze vidékre száguldanak, messze földön kalandoznak.

Nem érdekel most semmi, unottan távozom az ablaktól, s elfoglalva előbbi helyemet, gondolataimnak adom át magamat.

Elfogott a honvágy s nem birva hatásának ellentállni, eltökéltem magamban, hogy hazamegyek, meglepem kedves szüleimet, kiket már oly régóta nem láttam. A gondolatot az elhatározás s ezt a tett követte, s most, hogy a morva határszélen fekvő kis városkából távozva az édes szülőváros felé veszem utamat, oly gyermekes, oly igaz öröm vesz erőt egész lényemen, hogy azt leirni nem tudom.

Elgondolom magamban a hatást, elképzelem az örömöt, mit a rég nem látott kedves szülői házba való váratlan betoppanásom szeretett szüleimnek okozand; mintha magam előtt látnám áldott jó öregeim könytől ázó képét, a mint sirva borulnak megérkezett fiuk vállára, s csókolgatják össze-vissza, faggatják, kérdezgetik.

Bizony, bizony hosszú idő telt el, mióta elhagytam a szülői házat. Évek hosszú során át nem láttam a drága szülőket, nem a kedves testvéreket, s nem csoda, ha most egyszerre ellenállhatatlan vágy szállja meg gyermeki keblemet, hogy viszont láthassam őket.

Elgondolom, magam előtt látom a változást, mit hosszú távollétem otthonomban előidézett; visszagondolok arra a napra, midőn szüleim, miként a madár az ő kicsinyét, először szabad szárnyra eresztettek, utnak bocsátottak. Újra meg újra átélem annak az időnek minden mozzanatát, s oly jól esik a multat emlékezetembe visszaidézni. Mennyi szép- és jótanáccsal elhalmozva hagytam el a szülő-házat s városomat, s mennyi kedves emlékkel szivemben vettem a vándorbotot kezembe. Még ugyszólván gyermek voltam, midőn odahagytam a szülői házat, tapasztalatlan, felénk gyermek; s most egy megedzett, a férfikorba lépő tapasztalatokban gazdag ifju ember vagyok. Minő és mennyi változáson mentem keresztül e hosszu idő alatt!?

Elmerengve gondolkozom gyermekéveimről, s a boldog gyermekévek emlékeiről. Akkor még nem kellett küzdenem, nem kellett gondolkodnom a megélhetésről; nem ismertem bánatot és szenvedést, csak a perczek örömének hatása alatt állottam, nem gongoltam arra, mit hoz a holnap, mi történik a jövőben, s most?

Beláthatatlan ür tátong a gyermek- s a férfikor között.

Eszembe jutnak az egyes maradandóbb emlékü jelenetek, mikor mint kis gyermek az utcza porában játszadozva boldognak érezém magam; mikor először menék iskolába s boldog önhittséggel mondám el azután első napi tapasztalataimat; mikor holdvilágos szép nyári estéken kiültünk az udvarra, s itt elandalogva hallgattuk a citera, fuvola és hegedü triumviratus által előadott szivhez szó ó zenéjét, mig el nem szenderedtünk az andalitó hangokra; mikor már mint serdülő ifju a komolyabb, szórakoztatóbb játékokat gyakoroltam s legfőbb örömömet lelém ezekben; mikor végül már komolyabban kezdtem gondolkozni, s igy fokról-fokra, tovább és tovább haladva végre a legutóbbi időkig jutok, az első naptól kezdve, melyre visszaemlékezni tudok, a legutolsóig, minden, minden eszembe jut.

Elmerengek a rég mult, visszahozhatatlan idők édes emlékein, s szinte beleélem, beleképzelem magam ebbe a korba s százszor is elmondom magamban a költővel:

„Gyermek vagyok, gyermek lettem újra.“ . . . .

Soká, soká gondolkoztam igy elmerengve a multon s alig vettem észre, már a fővárosban valék. Itt átszállva egy másik vonatra, csakhamar ismet tovább haladtunk gyorsan száguldozva, de azért mégis oly lassan haladva. Tovább szőttem gondolataimat, tovább ábrándoztam, mindenfele terveket kovácsoltam; hogy fogok beszélni, mit fogok mondani és igy tovább. Ez a vidék már ismerősöm vala. Ugy tetszék, mintha minden falucska, minden bokor és fa régi jó ismerősként egy „Isten hozott“-at intene, mondana nekem.

terek és egyéb szakkörök közreműködésével leendő rendezését reá ruházta, annak érdekében lelkes hangú felhívást intézett a nagy közönséghez, felszólítván az ország minden egyes polgárát, hogy e feladatában a kormányt lelkesedéssel támogassa, s járuljon hozzá a nagy nemzeti mű sikeréhez. E felhivás kapcsán most en. mint a kormány, az ország mezőgazdasági ügyeinek vezetésére hivatott tagja, kire egyszersmind a létrejött megállapodások értelmében az 1896-ik országos kiállitás VI. és VII. mezőgazdasági és erdészeti csoportjainak rendezése bizatott, ezen minőségemben fordulok hazánk mezőgazdáihoz, erdőbirtokosaihoz és erdészeihez azon kéréssel, hogy engem ezen feladatom megoldásában hazafias buzgalommal, szakértelmükkel lelkesen támogassanak, s járuljanak közre, hogy a kiállításon hazánknak, mint első sorban agrikultur államnak, mezőgazdasága és erdészete nagy fontosságukhoz méltóan legyenek bemutatva.

A magyar mezőgazdáknak és erdészeknek meg kell mutatniok, hogy az általuk birt föld nem parlag, hogy daczára azon aránylag rövid időnek, mióta a haladás ösvényén járnak, serényen dolgoztak és felküzdötték magukat oda, a hol bátran kiállhatják az összehasonlitást Nyugot-Európa gazdáival. Meg kell mutatnunk mit tudunk, be kell mutatnunk mink van, s ez által felismerhetővé tenni azon erőt, mely mezőgazdaságunkban és erdészetünkben rejlik, mely kulturális missiónk teljesitésére bennünket első sorban képesit, mely állami életünk legfontosabb alapját képezi.

Ha mezőgazdáink, erdőbirtokosaink és erdészeink áthatva ennek tudatától körülöttem csoportosulnak, teljes buzgalommal és odaadással vesznek részt a kiállitás munkálataiban, biztos a siker; s a nagy mű minden egyes munkatársa részesévé lesz azon felemelő tudatnak, hogy ő is tényezője ezen üdvös eredménynek, mely továbbhaladhatásunknak egyik útmutatója és nyugodtan elmondhatja, hogy híven teljesitette hazafiui kötelességét.

A jelen a határ a mult és jövő között, az évezredes ünnep határa leend a múltnak, de egyuttal a jövő kezdete.

Mutassa be tehát a kiállitás is a múlt hű képét, legyen tükre a jelen életerős munkásságának s tanúságot szolgáltató útmutató a jövőben haladásra.

Egyesek, testületek, szövetkezetek és a törvényhatóságok mindannyian közremunkáltak mezőgazdasági haladásunkon, de mindmegannyian elszórtan, elkülönitve cselekedtek. Reménylem, hogy a nagy mű sikerének biztositása végett végre egyesülni fogunk s ez alkalom szorosabban füzend bennünket egymáshoz. Hiszem, hogy a közelet minden érdekelt tényezője együttesen és fokozott mérvben fog a nagy ozél érdekében munkálkodni: — összegyüjtik mindazt, a mi mezőgazdaságunk és erdészetünk multjának megismerésére fontos, valamint mind azt, ami azoknak jelen szellemi és anyagi megizmosodását feltüntetni képes.

Budapest, 1893 április

Gróf Bethlen András,
földmivelésügyi m. kir. miniszter.

HIREK.

☛ **Lapunk jelen számát a közbejött pünkösdi ünnepek miatt egy nappal korábban adtuk ki.**

— **Előkészületek a király fogadásához.** A hét elején Bécsből ideérkeztek *Brankó* udvari főszállásmester, *Wunderbaldinger* cs. és kir. komornyik, *Preynössl* cs. és kir. udvari gépész, *Schandl* József épitészeti igazgató és *Korbély* József udvari kárpitos, hogy a katonai alreáliskola épületében szükséges átalakitások és berendezések dolgában intézkedjenek. Most már meg van állapitva, hogy a német császár hol fog lakni. Ő felsége, a magyar király mellett a katonai alreáliskola épületében rendeznek be részére lakást és a *Korchmáros*-féle házban a száz királyt helyezik el. Ma járt itt egy más egyén, a ki *Rainer* főherczeg részére keres alkalmas lakást. Kilátás van arra, hogy a *Czeke*-féle gőzmalom épületében helyezhetik el a főherczeget.

— **A hidegviz-gyógyintézet** ügye ismét haladt egy lépéssel. A mult napokban itt járt dr. *Dreiszker* József egy mérnökkel, bemutatván itt az emeleudő épület terveit, s vizsgálat alá vevén a sörház udvarán levő kut vizét. A terveket alkalmunk volt látni és konstatálhatjuk, hogy a 36 méter hosszu egyemeletes épület — a belső beosztástól eltekintve, mivel ahhoz laikus nem szólhat — a város diszére fog szolgálni.

— **Kilátás katonaságra.** Egy zászlóalj gyalogságnak a helybeli gőzmalmi kaszárnyában leendő elhelyezése ügyében ma, szombaton, délelőtt a városházán a megyei alispán elnöklése mellett egy vegyes bizottság ülésezett és megegyezésre jutott abban, hogy a konzorcziummal a katonai kincstár 3 évre szerződni fog, ha a város bizonyos összeg erejéig kötelezettséget vállal. Ez az ügy legközelebb kerül a város képviselő-testülete elé.

— **Templomépités.** Az uj templomban létesitendő nagy harangra adakoztak: Bajcs Mihály 10 frt, Kiss Sándor Szombathelyről 2 frt, Eitner Suzsánna 50 frt, Banics József 5 frt, Jetter Alojzia 1 frt, Randweg Mihály 5 frt, László Vilma 1 frt, Wanger Mária 10 frt, Barenics István Frankó 2 frt. Szupper Anna 2 frt, Reiter Teréz Bécs 30 frt, Naisz István Doroszló 2 frt, Hosoff József Bonczódföldе 25 frt, Sváb József 5 frt, Schaffer Anna 20 frt, Isovits és Gigler 52 frt 15 kr., N. N. 10 frt, Olsevszkáné 10 frt, Markovits József 1 frt, Farkas Sándor 50 frt, dr. Kovács István 15 frt, velemi hivek 25 frt 74 kr., Waisbecker János 50 frt, Olsewszky Gusztáv és neje 25 frt, Revey József Esztergom 12 frt 50 kr., Horváth János Bónya Velem 1 frt, Kern Antal 1 frt, Güntner János 10 frt, Brukner Mátyás 25 frt, F. M. 10 frt. Összesen 468 frt 39 kr. Minden egyes jótevőnek hálás köszönetet mond *Major János*,
prépost-plébános.

— **Rossz vásár.** A mult hétfői országos vásár a rosszabbak közé sorozható. Ilyenkor persze mindenki csak eladni akar és a vételre nem is gondol. Igy esett meg azután, hogy p. 1274 drb. felhajtott szarvasmarhából csupán 338-at adtak el, a felhajtott 305 lóból is csak valamivel többet a felénél, 164 drbot. Szerszám lelekből sok kelt el, mert ezekre a gazda most rá van utalva, ruhafele már ismét kevés.

— **A multkori műkedvelői szini-előadásra** vonatkozólag érdekes még tudnunk, hogy az egyik vigjáték szerzője, *Torkos* László, városunk szülötte. Továbbá szükségesnek tartjuk potlólag felemliteni, hogy a sugó nehéz szerepét *Stelczer* Lajos tanító oldotta meg, még pedig általános megelégedésre. Mert először is a közönség nem hallotta őt, (talán azért felejtették el „kitapsolni“?) igaz, hogy a szereplőknek sem volt rája szükségük, — de azért voltak jelenetek, amikor jó volt „az öreg a háznál“, akarjuk mondani a sugólyukban; — persze ezt a közönség a sima, zavartalan játék folytán nem vette észre. — Az előadás tiszta jövedelmét szaporitotta két lelkes adakozó. Országgyülési képviselőnk mult héten itt időzvén és a sikerült előadásról hallván a sok szépet, sietett *Kőszegi* József urnál sajnálatát kifejezni, hogy nem lehetett jelen, de a közhasznu czélt előmozditandó 10 frtot adott az alap javára. Az ugyanekkor jelenlévő *Küttel* István gyógyszerész ur, aki a turista-egyesületnek mindig kiváló lelkes pártolója, e szép példán buzdulva, maga is 10 frtot adott az alapra. — Az összes bevételek meghaladják a 300 frtot és körülbelül ennek fele lesz a tiszta jövedelem, mely összeggel az ó-házi épitő-alap fölülmulja az 500 frtot.

— **Tanitógyülés.** A szombathely-egyházmegyei r. k. tanitó-egyesület *kőszeg-esperesi köre* e hó 18-án Surányban körülbelül 30 rendes tag részvétele mellett tavaszi gyülését tartotta. A gyülést d. e. fél 10 órakor mise előzte meg, melyet *Major* János prépost, kerületi esperes mondott a *Patzenkofer-Rottermann*-féle kastély kápolnájában. Ezután munkához fogtak tanitóink és a gyülésen letárgyaltak folyó ügyeket, valamint meghallgattak két rendbeli előadást: *Bozzay* Mihály surányi tanitó *Hogyan kezeltessenek az erkölcsi olvasmányok a népiskolában* tétel fölött egy olvasmányt tárgyalt sajat tanitványaival, *Pados* Gábor kőszegi tanitó es körelnök *az iskolai jutalmazások és büntetések*-ről készitett értekezését olvasta fel. Végül *Major* János tiszteletbeli elnök egy magyar néptanitó sikerült czikkét olvasta fel, melylyel a gyülés véget ért.

— **Névjegyzéke** azon emberbarátoknak, kik a veszprémi tűzkarosultak sorsának enyhitésére könyöradományokkal járultak. (Folyt. és vége.)

IV. kerület. Gyüjtő: *Mayerhofer* Ferencz.

Turcsányi 1 frt, Dr. Thomas 1 frt, Slavik N. 20 kr., Gy. 1 frt, Molnár Lujza 1 frt, Szelovtzky Mária 1 frt, Karner Mátyás 30 kr., Róth Sándor 50 kr., Waisbecker Henrik 50 kr., Binder 1 frt, Zarka Sándor 2 frt, Mohr Mihály 50 kr., N. N. 20 kr., Czike Ferencz 50 kr., Schindler Vilmos 50 kr., Freyberger Antal 50 kr., Czeke és társa 1 frt, Karner Antal 50 kr., N. N. 25 kr., Tipka Ferencz 1 frt. 14 frt 45 kr. Összesen 94 frt 35 kr.

V. kerület. Gyüjtő: *Hettlinger* Antal.

Tiszauer Antal 25 kr., Gerencsér 1 frt, Spitzer 20 kr., Sarang Rozalia 20 kr., Paller özvegye 20 kr., E. W. 10 kr., S. S. 10 kr., Tompek Mária 20 kr., N. N. 10 kr., N. N. 10 kr., N. N. 10 kr., Paller András 1 frt Strobl 10 kr., Torda Mihály 10 kr., Fuchs János 50 kr., Benes Teréz 50 kr., Barbarits 10 kr., Benedek 30 kr., Hemesperger 50 kr., Hofner János 20 kr., Deutsch Sari 10 kr., Kindl 1 frt, Pohlmüller Edené 1 frt, Horváth György 50 kr., August 20 kr., N. N. 40 kr., S. K. 10 kr., Wenzl Károly 20 kr., Tompek Mária 20 kr., Salamon M. 30 kr., Wagner N. 10 kr., Stettner 10 kr., Varga J. 10 kr., Holleczius 1 frt. 11 frt 15 kr. Összesen 105 frt 50 kr.

VI. kerület. Gyüjtő: *Rabi Tófor.*

Horváth János 10 kr., Frankl Lajos 10 kr., N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., Klinger 50 kr., Szép M. 50 kr., Chernel Klementina 1 frt, N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., Gerstenberger 2 frt, Netter Márton 50 kr., Schwartz Rudolf 40 kr., N. N. 20 kr., Küttel 1 frt, Patyikus 50 kr., Dr. Waisbecker 1 frt J. M. 20 kr., Kühn 50 kr., Hacker Bernát 10 kr., Vidt Géza 2 frt, Sz. 50 kr., Seybold Kálmán 50 kr., Molnár János 30 kr., Horváth Lajos 40 kr., N. N. 10 kr., N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., Mikáts 50 kr., Lauringer 40 kr., Szenekovits 40 kr., Kohn üveges 20 kr., Dr. Stúr 1 frt, Schneller Ernő 50 kr., Palla János 30 kr., N. N. 20 kr., K. W. 10 kr., N. N. 20 kr., K. K. 20 kr., Medorl 20 kr., Rielich 20 kr., N. N. 10 kr., Waisbecker Ede 1 frt, Kirchknopf Mihály 1 frt, Dr. Höffner 1 frt, Pfeffel János 1 frt, Freiberger Ferencz 20 kr., N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., Mersits Antal 10 kr., Scheer József 10 kr., Wölfel József 20 kr., Molnár Ferencz 20 kr., Molnár Mária 50 kr., N. N. 5 kr., Szakovits 20 kr., Molnár Mihályné 10 kr., Szovják 1 frt, Fröhlich János 10 kr., Bischoff özvegye 1 frt, Pusch Károly 50 kr., özv. Csupor Józsefné 1 frt, Abért István 20 kr., N. N. 10 kr., N. N. 20 kr., Szabó 15 kr., Gintner János 20 kr., Schlögl János 50 kr., Weiszenbeck Sándorné 20 kr.,

---

Szivem hevesen dobog, keblem feszül, mikor mind közelebb és közelebb jutunk szülővárosomhoz. Alig tudok magamon uralkodni gyermekes örömömben, s vágyva várom a pillanatot, mely örömöm tetőpontját képezendi.

Végre föltünik a távolban szép szülővárosom képe. A hegy lábánál fekvő, részben dombokra épitett város már messziről látszik. A főtemplom négy tornya büszkén emelkedik az égnek; a házak tarka csoportja szőlők, s ezek fölött sürü erdő s magas hegyek által koszorúzva oly gyönyörü képet nyujtanak a szemlélőnek.

De minek folytassam tovább . . . .

* * *

Otthon vagyok. Ismét otthon az édes szülői háznál oly hosszú idő óta most először. Otthon vagyok s a boldog gyermekkor emlékei uralják szivemet; édes megnyugvás szállja meg egész valómat a komoly idők s nehéz életküzdelmek után.

A meglepetés kiáltása hallatszik kedves szüleim ajkairól, mikor váratlanul betoppanok az ismerős szobába. A következő pillanatban már nyakamba borulnak s a viszontlátás örömének hatása alatt örömkönyeket hullatva, össze-vissza ölelgetnek, csókolgatnak. Kis testvéreim belém csimpaszkodva leültetnek, s azután se vége se hossza a kérdéseknek. Mindnyájan körülem gyülnek, s az áhitat egy bizonyos nemével hallgatják beszédemet. Egyszerre szeretnének megtudni mindent, s alig győzek felelni kérdéseikre. El kellett mondanom összes élményeimet, mindent, mi velem a szülői házból való távozásom óta történt; s nekem oly jól esik most beszelnem a kiállott szenvedésekről, életküzdelmekről, a szerzett tapasztalatokról. Hisz oly hosszú időn keresztül senkinek sem panaszkodtam, csak türtem némán, megadva magamat sorsomnak; s most, hogy bevégzém elbeszélésemet, megkönnyebbülten lélegzem föl, mintha óriási tehertől szabadultam volna meg. Jó szüleim szemében örömkönyek csillognak, testvéreim arczán az igaz öröm pirja ömlik szét, s úgy tünik föl előttem mintha sohasem lettem volna távol, sohasem mentem volna el idegenbe. Pedig, ha más nem is, a megváltozott családi kép is eléggé bizonyitja az ellenkezőt. A távozásomkor még apró-csepiő testvérek mind megnőttek, megerősödtek; jó szüleim hajfürtjeit az idő megőszité már; kisded házunkon is meglátszik az idő vasfogának pusztitó hatása; szóval minden megváltozott.

Kimegyek a szabadba, ki az erdőbe, rétekre, mezőkre, föl a hegyekbe, s újra bejárom a régi ismerős helyeket, bebarangolom az egész vidéket, tele tüdővel szivván be az éltető levegőt, mely itt — talán azért, mivel otthoni — sokkal üdébbnek, sokkal tisztábbnak tetszik. A virágillat, madárdal is mintha élvezetesebb volna itt, mint másutt. Hazatérve, kedvencz ételeim kerülnek asztalra; jó öreg szüleim mindenben kedvemre járnak, czirógatnak, beczézgetnek, akárcsak egy kis gyermeket; akkora a jó szülők öröme, hogy azt sem tudják, hova legyenek. Újra meg újra el kell beszélnem élettörténetemet, s ők csak hallgatják mindig egyforma kiváncsisággal, érdeklődéssel; szoretetteljes tekintettel néznek rám, s boldogabbaknak érzik magukat a legnagyobb urnál. S ha eljön az este s föleleveuitem a multak emlékeit, ők mindjárt kitalálják gondolatomat, mert pár percz mulva már együtt van a „triumviratus“ hogy a „vendég“ gyönyörködhessék játékukban.

Csendes tavaszi este van; a hold teljes fényében ragyog az égbolton; s mi, az egész család ismét kiülünk az udvarra, mint egykoron, számos évvel ezelőtt, ismét szent áhitattal, néma lelkesedéssel hallgatjuk a bájos zenei hangokat. Bár a triumvirátus minden tagja megőszült már, játékuk azonban nem hogy hanyatlott volna művészi tekintetben, nem hogy veszitett volna fenomenális erejéből, sőt ellenkezőleg, még precizebbnek, összevágóbbnak, elbájolóbbnak tünik föl most, mint régente. Újra hallgatom a mélabús hangokat, a zene szivhez szóló dallamát, újra élvezem a gyönyört, mit e zenei hangok nekem okoznak, újra átélem a multat emlékezetben, azzal a különbséggel csak, hogy most nem szenderedem el a mélabús zenén, s fokozott lelkesedéssel, fokozott élvvágygyal hallgatom a citera húrjainak kedves csengését, a fuvola varázselt hangjait, s a hegedü szivhez szóló akkordjait. Hallgatom a gyönyörü dalokat remek összhangzatu, művészi előadásu játékban, hallgatom, élvezem s elmerengek rajtuk. Gondolataim visszaszállnak a multba, s úgy érzem magam, mintha az „ezeregyéj“ meséinek minden kellemét élvezném.

Az idő már késére jár, a zene is elnémul, s mi pihenni térünk; s álmodunk tündérkertről, édes zenei hangokról, teljes boldogságról.

Az idő, mely máskor osiga lassusággal halad, most, mintha őrült sebességgel tünnék el as enyészet örvényébe, mintha az otthonlét minden napja percznyi gyorsasággal telnék el; alig jöttem s a kötelesség máris távozásra szólit. Még egy rövidke nap, s vége az otthonlét minden örömének, vége a gyermeki boldogságnak.

Ki tudja, vajjon összehoz-e még a sors egykor bennünket? Ki tudja, mikor látjuk egymást viszont, s egyáltalán látja-e még egymást szülő és gyermek? Nem tudni. Nagy a világ, változó a sors szeszélye.

Az utolsó nap a legszomorúbb az otthonlét napjai között, mert ez a válás, a búcsuzás napja; a mily örvendetes volt mindnyájunkra a találkozás, éppoly lehangoló, szomoru a távozás napja.

A búcsuzás alkalmával bármennyire igyekeztem is visszafojtani, könyek csordultak ki szememből; a meghatottság, a válás fájdalma, vagy egy titkos sejtelem volt-e e könyek szülőanya? — nem tudom. Az indulás ideje elérkezett. Még egy búcsucsók s meleg kézszoritás szülőim s hozzátartozóim részéről, s én ujból kezembe veszem a vándorbotot, hogy a megkezdett rögös uton haladjak tovább; újból távozom, hogy ismét hosszú ideig vagy talán soha többé ne lássam szorettimet. Az ut kanyarulatánál még egyszer visszatekintek, s ott látom áldott lelkü öreg szüleimet, a mint távozó gyermeküket könyos szemekkel integetnek egy „Isten hozzád“-ot.

Nemo.

Matits János 1 frt, Gintner M. 20 kr. Embacher András 10 kr., Janda János (Léka) 10 kr., Waisbecker János 1 frt, Farkas Sándor 20 kr., Jakli József 15 kr., kőszegi ált. takarékpénztár 3 frt. Főösszeg 140 frt 90 kr.

— **Nem megyünk Budára.** A budai honvédszobor leleplezésehez nálunk is készült valami. A város részéről jó későn köröztettek a képviselők között egy ivet, melyen a küldöttségbe való részvételre kellett volna jelentkezni. *Leider*, nem találkozott egyetlenegy ember sem, aki hajlamot érzett volna hazafiságának ilyetén nyilvánítására.

— **Uj utcza-táblák.** Szives örömmel veszszük tudomásul, hogy a város az avult utczatáblákat ujakkal cseréli fel. Megnyugszunk abban is, hogy az utczarendezést és házszámozást későbbre halasztja, mivel a rendezésnek most, közvetetlenül a felség ideérkezése előtt ugy sem volna értelme, sem pedig gyakorlati czélja.

— **Drága, de rossz.** Mindegyre hangosabbak lesznek a panaszok piaczunk silánysága és drágasága ellen. Ide alig hoznak valamit, s a mivel kedveskednek, az so sokat érő. Tej, turó, tefjel stb. rossz és drága; szárnyas- s egyéb feléket, a mit ha hoznak, nagyrészt elkapkodnak idegenek, nekünk alig hagyva valamit. Most meg drágul a liszt, czukor; drágul minden, még az is, a minek nem árt se fagy, se jég, se semmi. És mindezt uri nagyon érezzük, de nem teszünk ellene semmit. Nem törődik a mizériákkal sem hatóság, sem más faktorok, p. kereskedők, iparosok, hanem csak panaszkodik ez is, az is. Panaszkodnak az emberek örökké, mintha ezzel lenditenének az ügyen. Arra, hogy gondolnának valami mód felett, a melylyel a piaczot emelni, javitani lehetne, nincs eset. Minek is! Nagy baj volna, ha fejtörést okoznánk bizonyos körökuek. Ki is fogna ilyenkor a gyomrával bibelődni?!

— **Berbeadott patika.** A császár-utczában levő, a *szeresenyhez* czimzett gyógyszertárt tulajdonosa, *Küttel* István, gyengélkedése miatt bérbe adta. A bérlő *Babitsch* István német-lövői gyógyszerész, ki hallomás szerint már a jövő hó utoján ideköltözik.

— **Nagy biczikli-verseny.** Gréczben pünkösd vasárnapján és hétfőjén nagy biczikli-verseny lesz. Az összes résztvevők között egyetlenegy magyar ingurál, *Rusa* Béla ur Kőszegről, ki három versenyre nevezett: a vendégek versenyére (3000 m.), alacsony kerékre (2000 m.) és terelőny-versenyre (3000 m.).

— **Meghivó.** A kőszegi önkéntes tűzoltó-egyesület fennállásának jubileumi és zászlószentelési ünnepélyére a társegyesületekhez a következő meghivót intézte: Tisztelt bajtársak! A kőszegi önkéntes tüzoltó-egyesület f. évi augusztus hó 5. 6. és 7-én fogja fennállásának 25-ik évfordulóját zászlószentelési ünnepélylyel egybekötve megülni. Vezérelve azon bajtársi szeretet által, amelyet hozzátok hasonlóan mi is ápolunk sorainkban, meghivunk Benneteket ezen kettős ünnepélyre s kérünk Titeket, annak fényét szives megjelenéstekkel emelni. Igaz magyar vendégszeretettel várnak Benneteket Kőszeg szab. kir. város ügyünkért mindig lelkesülő polgárai, kik mindnyájan versenyezni fognak abban, hogy Benneteket mint kedves, szivesen látott vendégeket minél meltóbban fogadjanak. Kőszeg szab. kir. városa, melyet a természet bő adományai oly szép és kies helylyé avattak s melynek szépsége, tisztasága, gyönyörü fekvése, természeti bájakban bővelkedő vidéke mindenkire a legkellemesebb hatást gyakorolja, különben is érdemes a megtekintésre, annyival is inkább, mert Kőszeg városa legközelebb az egész világ érdeklődését fogja magára vonni, midőn ez év őszén ő felsége a király és a szomszedországok fejedelmei itt fognak néhány napot tölteni. Minden igyekezetünk oda irányuland, kedves bajtársainknak és vendégeinknek oly kellemes napokat szerezni, hogy azokra mindig szivesen emlékezhessenek vissza. Azért ismételve kérünk Benneteket, hogy ünnepünket minél számosabb részvét által megtisztelni és az itt mellékelt bejelentési ivet legkésőbb f. évi junius hó 15-ig beküldeni sziveskedjetek. Az ünnepély érdekes és részletes sorrendjét a bejelentési ivek beérkezte után fogjuk megküldeni. Kőszeg, 1893. május hó 10-én. Hazafias és bajtársi üdvözlettel *A kőszegi önkéntes tüzoltó-egyesület. Marton* Károly segédjegyző. *Kirchknopf* Mihály, főparancsnok. *Tuczentaller* Lajos, elnök.

— **A tüzoltó-zászlóra** a következők járultak adományaikkal:

Andráskayné 2 frt, Avas Mária 1 frt, özv. Berzsenyiné 1 frt, Barkó Sándorné 1 frt, özv. Bischof Benóné 10 frt, Bigner Anna 1 frt, özv. Brenner Sándorné 5 frt, Borsitsné 1 frt, Benedek E. 1 frt, Bruck Ignáczné 1 frt, Bobu-né 1 frt, özv. Csacsinovits Istvánné 1 frt, özv. Chernel Victorné 2 frt, Czike Julia 1 frt, Cortezzi Lucia br. 1 frt, özv. Chernel Kálmánné 2 frt, dr. Dallos Károly 1 frt, Deutsch Mórné 2 frt, Dohnál Irma 1 frt, Draskovitsné 1 frt, Domonkosnők zárdája 1 frt, Ebergényiné 5 frt, Eberling Antonia 1 frt, Ecker Anna 1 frt, Feigl Gyuláné 1 frt, Feigl Julia 1 frt, özv. Fischernó 50 kr., Freyberger Sándorné 50 kr., Frankenbergerné 50 kr., Frankl Bernát 50 kr., özv. Freylerné 2 frt, Freh Mária 1 frt, Fuchs Jánosné 1 frt, Gábriel Józsefné 1 frt, Gerbert Károly 2 frt, Gerencsérné 2 frt, Gregorius 1 frt, Glatzhofer Linka 50 kr., Gruber Adolfné 50 kr., Gruberné 50 kr., Gruber Károlyné 30 kr., Gampertné 1 frt, Grosinger Ferencz 50 kr., Gyurász Iren 1 frt, Gyurász Minka 1 frt, Haban Terezia 2 frt, Handley Vilmosné 1 frt, Hanély 2 frt, Hechingerné 50 kr., Herczfeldné 30 kr., Heiszler Victor 1 frt, dr. Höfner Imre 2 frt, Hofmann Klem. 1 frt, Ivánszkyné 2 frt, Jánosáné 1 frt, Itzing Jozefa 1 frt, özv. Jagitsné 40 kr., Kovács Sándorné 1 frt, Karner Mátyásné 50 kr., Kern Vilmos 50 kr., Kühn Lajosné 50 kr., Köberl Fáni 50 kr., Kaiseral Károly 1 drb. aranyot (5 frt 70 kr.) Kirchknopf Antal 1 frt, Kindl Franczika 1 frt, Korchmáros Menyhértné 5 frt, Kirchknopf Mihályné 10 frt, kőszegi takarékpénztár 10 frt, Küttel Istvánné 3 frt, özv. Koczor Károlyné 2 frt, Karonits plébános 2 frt, Kőszegi Józsefné 1 frt, Kluge Amália 1 frt. özv. Kovács Ferenczné 1 frt, dr. Kovács István 1 frt, Kovács Franczika 1 frt, Klügl Anna 1 frt, Kuzma Sámuelné 1 frt.

(Vége köv.)

— **Meghivó** az 1893. évi május hó 20., 21. és 22. napjain a Dunántuli Daloszövetség megalakitása alkalmából a Győri Ének- és Zeneegylet, a Soproni Gazdapolgárok dalegyesülete és a Soproni Zeneegylet közreműködésével rendezendő összes ünnepségekre. Az ünnepségek sorrendje: I. Május 20-án vagyis szombaton délután 3 órakor a győr-sopron-ebenfurti vasut indóházánál a Győri ének- és Zeneegylet a Győr felől érkező vendégek ünnepélyes fogadása s bevonulás egyleti zászlók alatt a férfidalkör egyleti helyiségébe. II. Ugyanaznap este 8 órakor a városi szinházban *a Győri Ének- és Zeneegylet, a Soproni Zeneegyesület, a Soproni Gazdapolgárok dalegyesülete* közreműködésével jótékonycélu hangverseny a következő műsorozattal: *Prológ* Markóczi Imrétől. 1 Volkmann: *Magyar ünnepi nyitány.* Soproni Zeneegyesület zenekara. Karnagy: *Kossow* Jenő dr. ur. 2. Angyal Armand dr.; *Boldog éjjel*, férfikar tenorsólóval. Győri ének- és zeneegylet, tenórsólót énekli *Pfeiffer* Fülöp dr. Karnagy: ifj. *Köppl* F. ur. 3. Lorenz: *Honfidal.* Soproni Férfidalkör. Karnagy: *Király* Béla ur. 4. a) Kirchner: *A puszták.* b) Grieg: 2. részlet a *Peer Gynt suiteből.* Soproni Zeneegyesület vonós zenekara. 5. Rieger: *Borus az ég határa*, férfikar. Győri Ének- és Zeneegylet. 6. Zimay: *Suhog a szél*, férfikar. Győri Ének- és Zeneegylet és Soproni Férfidalkör. Karnagy: ifj. *Köppl* Ferenc ur. 7. a) Machanek: *Es war zur Ferienzeit.* Vegyeskar. Soproni gazdapolgárok dalegyesülete. b) Nentvich: *Frühlingslieder.* Keringő. Gazdapolgárok dalegyesülete és Soproni Zeneegyesület zenekra. 8. Weber: *Oberon-nyitány.* Zeneegyesület zenekara. Helyárak a rendesek. — Kezdete pontban 8 órakor. A szinházi bérlők helyeik fentartásai iránt május 19. vagyis péntek délig intézkedhetnek *Fuhrmann* Tivadar urnál (előkapu 10. sz. a.), a kinél szinházi jegyek is válthatók. III. A hangverseny után a vendégek tiszteletére társasvacsora a Casino éttermében. IV. Május 21-én, vagyis Pünkösdvasárnapján délelőtt 10 órakor a férfidalkör hivatalos helyiségeben (Szinház-tér, róm. kath. elemi iskola) a Dunántuli daloszövetség alakuló közgyülése. V. Ugyanaznap délben $^1/_2$1 órakor az ág. evang. templomban orgona hangverseny. Tartja: *Altdörfer* Viktor ur. VI. Ugyanaznap délután 4 órakor a város közeli vidékének megtekintése. Gyülekezés a Neuhof-kertben. VII. Ugyanaznap este 8 órakor társasvacsora a Nádorhoz czimzett vendéglőben. VII. Május 22-én, vagyis Pünkösdhétfőn déli a vasuti indóháznál reggel 7 óra 23 perczkor induló személyvonaton kirándulás Fraknóváraljára.

— **Exhumálás** czim alatt a *Vasmegyei Lapok* mult csütörtöki számában valaki azt meséli, hogy *Kern* Károly Kőszegen elhalt és eltemetett egyén hullája kiásatott és Sopronba szállitatott volna. Tudakozódtunk a hir valósága után és arról győződtünk meg, hogy az illető egyén földi maradványai ma is csendesen pihennek a helybeli sirkertben és csak szó van arról, hogy azokat esetleg elviszik a soproni ág. ev. sirkertbe. A tudositó eszerint nem jól halotta a harangszót.

— **Időjárás.** Az idő most uálunk állandóan meleg és a növényzet napokon át elegendő esőhöz is jutott. Ugy vagyunk, hogy ma-holnap panaszra fakadunk és megsokaljuk a sok esőt. Ott vannak mindjárt a kirándulóhelyek vendéglősei, akik aligha áldják ezt az időt.

— **Hirdetmény.** Ezennel közhirré tétetik, hogy az országgyülési képviselő-választásra jogosultak 1894. évi névjegyzékének összeállitása Kőszeg szab. kir. városban a városház tanácstermében 1893. évi junius hó 2-ik napján fog megkezdetni. — Miről a választók értesittetnek. Kelt Kőszegen, 1993. évi május hó 17-én.

Pötzelberger Károly,
az összeiró bizottság elnöke.

— **Hirdetmény.** Ezennel közhirré hozatik, hogy az egy koronás ezüst-érmek folyó hó 16-án forgalomba hozattak, és azok 50 krajczár oszt. értékben fogadandók el. — Senkisem köteles a magán forgalomban fizetésképp 50 koronán = 25 forint o. ért. — felül elfogadni. — Állami és közpénztárak azonban ezt az érmét korlátlan mennyiségben tartoznak fizetésképp elfogadni. — A m. kir. központi állampénztár, a budapesti, zágrábi állampénztárak, mégis a debreczeni, eszéki, fiumei, győri, kassai, kolozsvári, nagyszebeni, pozsonyi, szegedi és temesvári adóhivatalok egy-koronás ezüst érméket mindeu összegben elfogadnak más törvényes fizetési eszközre való átváltás végett. Kőszeg, 1893. évi május 17-én. *Tipka Ferencz,*
polgármester.

— **Hirdetmény.** Mai nap ideérkezett pénzügyminiszteri 27671. sz. rendelet szerint a korona-értékre szóló magyar és ausztriai veretü bronz érmék f. évi április 1-én a nikel érmek pedig f. é. május 1-ére forgalomba hozattak. A magyar és ausztriai veretü brouz és nikel érmék a törvény értelmében névértékükben és pedig ausztriai értékre szóló fizetéseknél az egy filléresek fel, a két filléresek egy, a tiz filléresek öt és a husz filléresek tiz ausztriai értékü krajczárral számitva fogadandók el. — A magán forgalomban senki sincs kötelezve bronz érméket 100 fillér vagy is 50 o. é. krnál, nikel érméket öt o. é. forintnál illetőleg tiz koronánál nagyobb összegben fizetésképp elfogadni. Az állami és egyéb közpénztárak bronz és nikel érméket öt o. é. forintig, illetőleg tiz koronáig terjedő összegekben fizetésképp elfogadni tartoznak. — A m. kir. központi állampénztár, a budapesti és zágrábi állampénztárak, nem különben a váltópénztári teendőkkel megbizott debreczeni, eszéki, fiumei, győri kassai, kolozsvári, nagyszebeni, pozsonyi, szegedi és temesvári kir. adóhivatalok bronz- és nikelérméket minden összegben elfogadnak más törvényes fizetési eszközre való átváltás végett. — Kőszeg, 1893. évi május hó 13-án. *Tipka Ferencz,*
polgármester.

— **Hirdetmény.** Alólirt polgármesteri hivatal közhirré teszi, hogy az egyesületi tallérok s egyesületi kettős tallérok (Vereins-Thaler und Vereins-Doppel-Thaler) a magán forgalomban csak 1893. évi május 31-ig, az állampénztárak s hivataloknál csak f. évi junius 30-ig fogadtatnak el, még pedig a tallér 1 frt 50 kr. a kettős tallér 3 frt o. értékben. Kőszeg 1893. évi május hó 10-én.

Tipka Ferencz, polgármester.

— **Hirdetmény.** A m. kir. államvasutak igazgatósága különfele műfák szállitására hirdet pályázatot. A pályázati feltételek az anyag- és leltárbeszerzési szakosztálynál, Budapest, Andrássy-út 73/75. sz. II. em., valamint az üzletvezetőségeknél megtekinthetők. Az ajánlatok ugyanezen szakosztálynál 1893. évi junius hó 9-ig benyujtandók. Miről az érdekelteket ezennel értesiti Sopron, 1893. május hóban.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **Hirdetmény.** Az „Adria" m. kir. tengerhajózási társaság Tanger marokkói kikötővel rendes hajózási összeköttetést tart fenn. Ezen forgalom valamint áruink kelendőségének Marokkóban való emelése czéljából alulirt kamara figyelmezteti az érdekelt köröket, miszerint a marókkói piaczokon kelendőségnek örvendő áruk mintái a budapesti kereskedelmi muzeumban „marokkói bevitoli czikkek" jelzéssel közszemlére ki vannak téve, s hogy az „Adria" társaság a jövőben is hajlandó Tangerbe közvetlen járatokat inditani azon feltétel alatt, ha a rakományok nyolcz nappal a menetrend szerinti gőzös elindulása előtt bejelentetnek. Sopron, 1893. május hóban.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **Uj postamester.** A szomszéd Kethely községében fennálló postahivatal vezetésével az ottani derék tanitót, *Gneisz* Antalt bizták meg.

— **Záró vizsgálatok.** A környékbeli falvak népiskoláiban most tartják az évzáró vizsgálatokat. A falusi gyermekek 7—8 havi szorgalmi idő után ott hagyják az iskolát, hogy a mezei munkában segitségére legyenek a felnőtteknek, vagy a házőrző és dajka szerepét vegyék át. Ezek körül is volna javitani valónk.

— **Uj díjszabás a dunántuli helyi érdekü vasuton.** A m. kir. államvasutak kezelése alatt álló dunántuli érdekü vasuton folyó évi junius hó 1-jével uj árudijszabás (II. rész) lép életbe, melynek alapján a nevezett helyi érdekü vasuton az összes gyors- és teherárukra nézve a m. kir. államvasutakon dijszabásilag érvényben levő — tehát a jelenlegieknél nagyrészt lényegesen olcsóbb — dijtételek fognak alkalmaztatni. Ez uj dijszabás által, — melynek példányai a m. kir. államvasutak dijszabási szakosztályában darabonként 50 krért kaphatók, a dunántuli helyi érdekü vasuton, ezen vasut pozsony—szombathelyi (pozsony—porpáci) vonalának megnyitása napjától érvényes árudijszabás (II. rész). valamint annak I. és II. pótléka hatályon kivül helyeztetik.

— **Érdekes könyv** jelent meg nem régen Bécsben *Die Bibliothek des Nikolaus Zrinyi* czim alatt. Irója *Kende* S., ki *Zrinyi*, a költő, könyvtárát, hátrahagyott kéziratait ismerteti és *Zrinyi* Miklós életrajzához becses adatokat szolgáltat. *Zrinyi* könyvtára és számos kézirata a *Pálffy-Daun* család birtokába jutott, onnan pedig *Kende* bécsi antikváriushoz, ki felajánlotta megvételre a magy. nemzeti muzeumnak, mely ezt azonban drágának találta, annyival is inkább, mert a kéziratok nem voltak ismeretlenek. Az érdekes könyvben találjuk *Szigeti veszedelem* eredeti kéziratát is. *Kende* a könyv elejére irodalomtörténeti bevezetési irt *Zrinyi*-ről, aztán kimeritően közli a költő könyvtárának, kéziratainak katalógusát. *Zrinyi* 1662-ben maga irta könyveit. A nyomtatványokban sok helyen sajátkezüleg irt jegyzeteket. *Kende* könyvéből láthatjuk, hogy a magyar irodalomra vonatkozó milyen becses dolgok jutottak a zágrábi akadémiának, mely nem drágálta az ereklyéket és megvette.

— **Szabad szó.** A modern nyomdászati technika egyik legnagyobb vivmányát veszi igénybe az a képes politikai napilap, mely „Szabad Szó" czim alatt f. hó 21-én, pünkösd napján indul meg a fővárosban. A *Hevesi* József ösmert nevü iró szerkesztése mellett megjelenő ujság valóságos unikuma lesz a világsajtónak, a mennyiben naponkint művészi kivitelü szines képet fog adni, melynek kivitelére jelenleg egyedül a „Kosmos" részvénytársaság öt szint nyomó körforgógépe képes. A „Szabad szó" ebben a tekintetben páratlanul fog állani az egész világ sajtójában, amennyiben ez lesz az egyetlen napilap, mely naponként közöl többszinü illusztrácziót. Az uj lap prospektusait már városszerte szétosztották s érdeklődéssel várjuk az első szám megjelenését. Még csak azt jegyezzük meg, hogy a „Szabad Szó", mely minden irányban független politikai napilap, legolcsóbb napi lap lesz, a mennyiben előfizetési ára egész évre 12 frt, fél évre 6 frt, negyedévre 3 frt.

— **Minden férfi szereti a tésztát,** azért tehát minden háziasszony, a ki igazán jó tésztát vagy süteményt akar készíteni, az csakis az Erzsi néni által szerkesztett s mindenki által jelesnek elismert *„tésztás könyvét"* szerezze meg, a melynek utasitásai szerint a legizletesebb tésztanemüek készithetők el. A csinosan kiállitott könyv, mely 300 recipét foglal magában, 1 fitért kapható egyedül a *„Magyar háziasszonyok könyvtára"* kiadóhivatalában *Nyiregyházán.*

Nyers selyem Bastruhákra alkalmas kelméket öltönyönként **10 frt 50 krért** és jobb fajtájuakat is — valamint **fekete, fehér** és **szines** selyemkelméket méterenként **45 krtól 11 frt 65 krig** — sima, koczkázott, csikozott, mintázott és damaszolt stb. minőségben (mintegy 240 fajtában és 2000 különböző szin s árnyalatban) szállit, póstabér és vámmentesen ***Henneberg G.*** (cs. kir. udvari szállitó) ***selyemgyára Zürichben.*** Minták postafordulóval küldetnek. Svajczba czimzett levelekre 10 kros és evelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Fürdö-megnyitás.

Az „Ujfürdö" nevü folyóviz fürdő-intézetben naponkint vehetök meleg kádfürdök. Bérletek jutányosan adatnak.

Ez mindig magasztosnak tartott és bevezetve.

Eddig nem létezett **mintakönyvek** szabók számára bérmentetlen.

Nem adok méterenkint 2½ vagy 3½ frtnyi árleengedést, sem ajándekokat szabóknak, mint azt versenytársaim a vevők költségén teszik, hanem nálam csak netto-árak léteznek, hogy minden magánvevő jól és olcsón vásárolhasson. E czélból megkérem a t. é. közönséget csak az én mintakönyveimet figyelembe venni.

Öltözékeknek való kelmék.

Peruvien és Dosking a magas klérus számára, szabályszerü kelmék cs. és kir. **tiszti egyenruháknak, aggbarczosok-, tüzoltók-, tornászok- és libériáknak, biliárd- és játékasztalokra** való posztó, (loden) vízhatlan **vadászkabátoknak, mosókelmék, utazóplaidek 4—14 frtig** stb. Aki olcsó, tisztességes, tartós, tiszta gyapjus posztóárúkat és nem olcsó rongyokat, melyek alig érdemesek a szabó ollójára, akar venni, forduljon

Stikarofsky Jánoshoz Brünnben,

Ausztria-Magyarország legnagyobb posztógyára fél millió frtnyi értékben.

A nagyságot és cselekvőképességet feltüntetendő, kijelentem, hogy kezem **Europa legnagyobb posztókivitelét, kammgarn-gyártmányokat, ruhaszabászati kellékeket** és nagy **könyvkötészetet** a saját czéljaira egyesíti. Hogy a fentiekről tárki is megyőződhessék, a n. é. közönséget arra, hogy alkalomadtán **árucsarnokom** nagyszerü helyiségeit melyekben 150 ember foglalkozik, megtekintse, meghivom.

— **Szétküldés utánvét mellett!** — **Levelezés** magyar, német, cseh, lengyel, olasz, franczia és angol nyelven.

Árverési hirdetmény.

Alulirott birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a kőszegi kir. járásbiróság 1893. évi 700 számu végzése következtében **dr Singer Lőrincz** ügyvéd által képviselt **Rosenberg Sámuel** javára **Holzer Bernát** ellen 900 frt s jár. erejéig foganatositott kielégitési végrehajtás utján le- és felül foglalt é 640 frt 40 krra becsült bor, hordók butorok stb-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kőszegi kir. jbróság 876/1893 számu végzése folytán 900 frt tőkekövetelés s járulékai erejéig Rohonczon leendő eszközlésére

1893. évi május hó 29-ik napjának délelőtti 9 órája

határidőül kitüzetik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Kőszegen, 1893. évi május hó 17. napján.

Rusa Gyula
kir. jbirósági végrehajtó.

Értesités.

Alulirott tiszteletteljesen arról értesitem Kőszeg és környékének n. é. közönségét, hogy miután idevaló

kő- és képfaragó főüzletemnél

mint helyettes alkalmazott Rodler István sirásó üzletemből kilépett, további helyettesemül **Wilfinger József** képfaragó és aranyozó urat biztam meg. Midőn az irányomban eddig tanusitott bizalmat a leghálásabban megköszönöm, kérem azt irányomban a jövőben is fentartani. Mély tisztelettel:

Raffensberger Ignácz,
kőfaragómester SZOMBATHELYEN.

Fötisztelendő

Kneipp plébános

ur

Észak-Csehországban utóbb tartott hatásos vándor beszédében ujabban és óva int az egészségellenes bab-kávé élvezetétől.

„Ha annyi pénznek volnék birtokában", véli, „minden babkávét összevásárolnék, hogy a fejlődő ifjuság ne vétene természete ellen. Nevezetesen a fejlődő leánykáknak egyáltalán nem volna szabad babkávét inniok. Hisz ezt nagyon pótolja a maláta-kivonat. Csupán 8 napba telik, hogy az ember hozzászokjék."

Ez a valódi maláta-kivonat, melyet főtisztelendő Kneipp plébános **ur naponta maga is élvez, és a gyógyintézetben és gyermek menhelyen isznak**, a Kathreiner-féle maláta kivonat babkávé izzel, mely már mindenütt kapható és melynek **egy háztartásban sem kellene hiányoznia.** Figyelemmel legyünk azonban arra, hogy a **valódi „Kathreiner"** soha sem felbontva, hanem csak **fehér eredeti csomagokban** a plébános ur képével árusittatik.

Meghivás

a **kőszeg-szombathelyi h. é. vasut-részvénytársaság 1893. évi junius hó 17-én délután 3 órakor** Kőszeg szab. kir. város tanácstermében tartandó

XI. rendes évi közgyülésére.

Napirend:

Az igazgatóság s a felügyelő-bizottság jelentése, az 1892. évi üzleti számadás és mérleg előterjesztése, a tiszta nyeremény felosztása és a felmentvény megadása feletti határozathozatal.

Két felügyelő-bizottsági rendes és egy póttag választása.

Kőszeg, 1893. május 9-én.

Az igazgatóság.

Az üzleti számadás és mérleg, ugy az elnöki, valamint a felügyelő-bizottsági jelentés a közgyülést megelőzőleg 8 nappal a társaság pénztáránál a hivatalos órák alatt betekinthetők.

A közgyülésen azon részvényes bir szavazati joggal, a ki részvényét vagy részvényéről szóló letétjegyét (20. és 28. §.) 14 nappal a közgyülés előtt a társaság pénztáránál leteszi.

(Utánnyomat nem dijaztatik.)

KOTZÓ PÁL

gépészmérnök

Budapest, Üllői-út 18. szám alatt

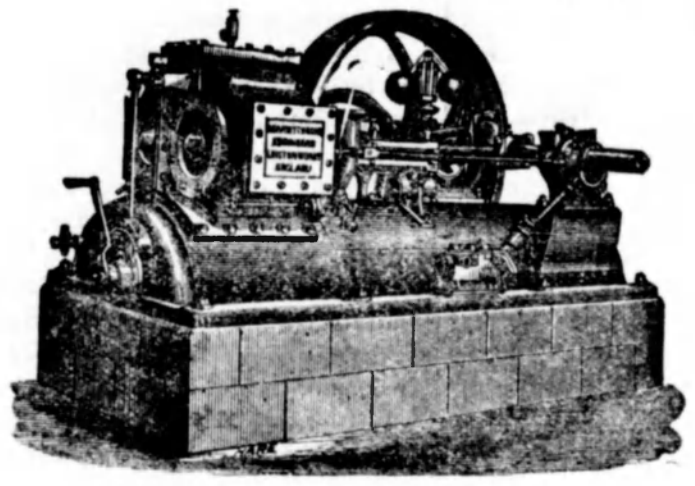

Ajánl 2½, 3, 3½ és 4 lóerejü

szöges cséplőkészleteket,

továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejü

sines gőzcséplőkészleteket,

hosszu szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkivül nagy felületü rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerrel.

Fa- és szénfütésü és eredeti szalmafütő

GŐZMOZGONYOKAT

☛ Továbbá **R. GARRETT & SONS** fölülmulhatatlan 40% tüzelőanyag megtakaritó.

Compound gőzmozgonyokat

legjobbnak elismert **brandtfordi önmüködő amerikai kévekötő aratógépeket.** Eredeti amerikai szánagyüjtőit 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható combinált rúddal. **Sorvető- és szórvavető gépeket** és mindennemü egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek!

Csak

az illető a ki bevásárlásnál a **„Horgony"** gyárjegyre ügyel biztos lehet, hogy nem kapott értéktelen utánzást.

A Pain-Expeller

„horgonynyal" legjobb eredménnyel alkalmazható csúz, hátfájdalmak, fejfájás, köszvény, csipőfájdalmak, tagszaggatás és meghülések ellen; gyakran már egy bedörzsölés elegendő a fájdalmak enyhülésére. Minden üveg a gyárjegygyel a

„Horgonynynl"

el van látva és ez után könnyen felismerhető. Minthogy ezen kitünő háziszer majdnem minden gyógyszertárban 40 kros, 70 kros és 1 frt. 20 kros üvegekben kapható, mindenki által beszerezhet. Csakis a Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

valódi.

Zongora gyár. STINGL TESTVÉREK,

BÉCS, Favoriten,

ő kir. fensége a bolgár fejedelem, valamint Ausztria-Magyarország legkiválóbb zene-intézeteinek szállitói. Sok kiállitáson első dijakkal kitüntetve.

1892-ben **legmagasabb kitüntetés, diszoklevél, FILIPPOPOLI, oklevél és érem, BÉCS, szinészeti és zenei-kiállitás, EGER, aranyérem.**

GYÁRI RAKTÁR:

SZOMBATHELY, dr. Tobisch ur házában, Dworschak Konrád zongorakészitő vezetése alatt. Szirnyak és pianinók legujabb konstrukció szerint mindig raktáron vannak és gyári árakon 10 évi irásbeli jótállás mellett adatnak el. Régi zongorák legmagasabb árakon ujakkal cseréltetnek ki. Részletfizetések engedélyeztetnek.

☛ Hangolások és javitások a legolcsóbban teljesittetnek. ☚

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.